

RECENSIE

Een kleermaker om van te houden

★★★★★

PIED DE POULE

De kleren maken de mens, en dus is kleermaker Wilfried een mensen-maker: in *Pied de poule* van Studio Orka is zijn retouche-atelier de schuilplaats voor een allegaartje aan onaangepaste individuen. Hij lapt ze op en strijkt ze glad met liefde. Maar wie stopt zijn verdriet?

Al 15 jaar gaan de voorstellingen van Orka over de poging van de mens om zichzelf graag te zien in een wereld die meedogenloos is voor wie buiten de norm valt. Vaak wordt dat verhaal van per-

Titus De Voogdt als de verlopen Dieter in *Pied de poule* van Orka.

© PHILE DEPRez

soonlijke empowerment ingebed in een groter drama: een oorlog (*Craquelé*) of het verlies van een geliefde (*Chasse patate*). Niet zo in *Pied de poule*: hier geen tragische *déclis* die de boel laat ontvlammen, enkel de dagelijkse worsteling van vijf zeer invoelbaar getekende personages.

Spilfiguur is kleermaker en al-

leenstaande vader 'Willy' (Steven Beersmans), wiens hart te groot is, waardoor hij geregeld zijn atelier ingepalmd ziet door figuren die moeilijk met de wereld dealen: de verlopen Dieter (Titus De Voogdt), die zijn heil zoekt in karma en educatieve podcasts, de vulgaire Sam (Greet Jacobs), die elke tien minuten van outfit

wisselt om zichzelf niet te voelen, en de nerdy Amy (Naomi van der Horst) die lacht met Sam maar eigenlijk hetzelfde doet via cosplay. Ze gebruiken Willy, maar Willy gebruikt ook hen: hun vernipte aanwezigheid stelt hem gerust in zijn normaliteit, waardoor hij zijn eigen verstarde leven niet dient te zien.

Het is de bewuste leugen (of: de verbeelding, de verkleeding) die bevrijding brengt: net zoals de fictieve telefoontjes tussen Dieter en zijn dode moeder troost bieden, zo overtuigen Wilfrieds gasten er hem uiteindelijk van om een ander pak aan te trekken, naar buiten te gaan en zich zo, voor één keertje maar,

meester te voelen over zijn leven. Het levert een tragisch, magisch beeld op. De metamorfose leert ons dat de mens niet enkel 'is wat hij is', maar dat hij evengoed alles is wat hij droomt te zijn.

Orka vat het allemaal in een aards-realistische setting en licht, smakelijk spel. De dialogen zijn doorspekt van fijne humor en wereldwijsheid, de metafoor van het binnen/het innerlijk en het buiten/de kleding wordt doorgetrokken in vele visuele en tekstuele knipogen. Groots drama bevat *Pied de poule* niet, maar de mildheid van deze voorstelling werkt helend. (ECO)

Op tournee tot 10/5.